

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2799/98 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 15ης Δεκεμβρίου 1998
για τη θέσπιση του γεωργονομισματικού καθεστώτος του ευρώ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,
και ιδίως τα άρθρα 42 και 43,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

τη γνώμη της Νομισματικής Επιτροπής⁽⁴⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 974/98 του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1998, για την εισαγωγή του ευρώ⁽⁵⁾, ορίζει ότι, από την 1η Ιανουαρίου 1999, το νόμισμα των κρατών μελών που συμμετέχουν στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση είναι το ευρώ· ότι το γεωργονομισματικό καθεστώς που προβλέπεται βάσει:
 - του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις ισοτιμίες μετατροπής που πρέπει να εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽⁶⁾,
 - του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1527/95 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1995, για τον καθορισμό των αντισταθμιστικών καταβολών των σχετικών με την πώση των γεωργικών ισοτιμιών για ορισμένα νομίσματα⁽⁷⁾,
 - του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2990/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, για τον καθορισμό των αντισταθμιστικών καταβολών που αφο-

ρούν αισθητές πτώσεις των γεωργικών ισοτιμιών μετατροπής πριν από την 1η Ιανουαρίου 1997⁽⁸⁾,

- του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 724/97 του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 1997, για τον καθορισμό των μέτρων και των αντισταθμιστικών καταβολών των σχετικών με τις αισθητές ανατιμήσεις που επηρεάζουν τα γεωργικά εισοδήματα⁽⁹⁾,
- (2) ότι η τρέχουσα νομισματική κατάσταση, η οποία χαρακτηρίζεται από μικρές αποκλίσεις μεταξύ των τιμών των νομισμάτων και των γεωργικών ισοτιμιών τους, επιτρέπει να θεσπιστεί ένα απλούστερο και πλησιέστερο προς τη νομισματική πραγματικότητα γεωργονομισματικό σύστημα· ότι, κατά συνέπεια, η μετατροπή των τιμών και των ποσών, που καθορίζονται σε ευρώ σε πράξεις σχετικές με την κοινή γεωργική πολιτική, σε εθνικά νομίσματα των μη συμμετεχόντων κρατών μελών μπορεί να πραγματοποιείται μέσω της συναλλαγματικής ισοτιμίας του ευρώ με τα εν λόγω νομίσματα· ότι, εξάλλου, μια τέτοια διάταξη έχει το πλεονέκτημα να απλουστεύσει σημαντικά τη διαχείριση της κοινής γεωργικής πολιτικής·
 - (3) ότι η συναλλαγματική ισοτιμία του ευρώ με το εθνικό νόμισμα μπορεί να τροποποιηθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου κατά την οποία πραγματοποιείται μια πράξη· ότι πρέπει να καθοριστεί η ισοτιμία που εφαρμόζεται στα σχετικά ποσά· ότι, εν γένει,

⁽¹⁾ ΕΕ C 224 της 17. 7. 1998, σ. 15.

⁽²⁾ ΕΕ C 328 της 26. 10. 1998.

⁽³⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 9 Σεπτεμβρίου 1998 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 1998 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁵⁾ ΕΕ L 139 της 11. 5. 1998, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 150/95 (ΕΕ L 22 της 31. 1. 1995, σ. 1).

⁽⁷⁾ ΕΕ L 148 της 30. 6. 1995, σ. 1.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 312 της 23. 12. 1995, σ. 7· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1451/96 (ΕΕ L 187 της 26. 7. 1996, σ. 1).

⁽⁹⁾ ΕΕ L 108 της 25. 4. 1997, σ. 9· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 942/98 (ΕΕ L 132 της 6. 5. 1998, σ. 1).

πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός με το οποίο επιτυγχάνεται ο οικονομικός στόχος της εν λόγω πράξης· ότι η εφαρμοζόμενη ισοτιμία θα πρέπει να είναι, επομένως, η ισοτιμία της ημέρας κατά την οποία συμβαίνει αυτό το γεγονός· ότι μπορεί να είναι αναγκαίο να προσδιοριστεί αυτή η γενεσιουργός αιτία ή να υπάρξει παρέκκλιση απ' αυτή, τηρουμένων ορισμένων κριτηρίων, και ιδίως της ταχύτητας των αποτελεσμάτων των νομισματικών διακυμάνσεων·

- (4) ότι, σε περίπτωση σημαντικής νομισματικής ανατίμησης που μπορεί να επηρεάσει τις τιμές και τα ποσά εκτός των άμεσων ενισχύσεων, τα γεωργικά εισοδήματα μπορούν, υπό ορισμένες συνθήκες, να υποστούν μείωση· ότι, ως εκ τούτου, δικαιολογείται να προβλεφθεί η δυνατότητα χορήγησης προσωρινής και φθίνουσας ενίσχυσης η οποία να αντισταθμίζει τις ανατιμήσεις, και να συνοδεύει την προσαρμογή των γεωργικών τιμών κατά τρόπο συμβατό με τους κανόνες της γενικής οικονομίας·
- (5) ότι το αποτέλεσμα σημαντικών νομισματικών ανατιμήσεων στο επίπεδο ορισμένων άμεσων ενισχύσεων σε εθνικό νόμισμα, πρέπει να μπορεί να αντισταθμίζεται σύμφωνα με ειδικούς κανόνες προσαρμοσμένους στη φύση των εν λόγω ενισχύσεων·
- (6) ότι οι λεπτομέρειες χρηματοδότησης των αντισταθμιστικών ενισχύσεων πρέπει να προβλέπουν χρηματοδοτική συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κράτους μέλους·
- (7) ότι μακροπρόθεσμα ο γεωργικός τομέας πρέπει να προσαρμοστεί, όπως οι άλλοι τομείς της οικονομίας, στη νομισματική πραγματικότητα· ότι θα πρέπει, κατά συνέπεια, να καθοριστεί μια ημερομηνία λήξης όσον αφορά αυτό το καθεστώς αντιστάθμισης· ότι ο καθορισμός ενός τέτοιου ορίου συμβάλλει στην τήρηση της δημοσιονομικής πειθαρχίας·
- (8) ότι είναι λογικό να θεσπιστούν ειδικοί κανόνες που να επιτρέπουν να αντιμετωπιστούν έκτακτες καταστάσεις που ενδέχεται να ανακύψουν τόσο εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και στην παγκόσμια αγορά και που απαιτούν άμεση δράση, ώστε να διασφαλιστεί η ορθή λειτουργία των ρυθμίσεων στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής·
- (9) ότι πρέπει να δοθεί η δυνατότητα στο κράτος μέλος που δεν συμμετέχει στην οικονομική και νομισματική ένωση να καταβάλει τις δαπάνες, που απορρέουν από πράξεις σχετικές με την κοινή γεωργική πολιτική, σε ευρώ και όχι σε εθνικό νόμισμα· ότι θα πρέπει, ως εκ τούτου, να εξασφαλιστεί ότι η δυνατότητα αυτή δεν δημιουργεί αδικαιολόγητο πλεονέκτημα για τους δικαιούχους ή τους χρεώστες·
- (10) ότι θα πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα λήψης μεταβατικών μέτρων για να διευκολυνθεί η θέση σε εφαρμογή του νέου γεωργονομισματικού καθεστώτος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

- α) «πράξεις σχετικές με την κοινή γεωργική πολιτική»:
 - οι πράξεις που βασίζονται άμεσα ή έμμεσα στο άρθρο 43 της συνθήκης, με εξαίρεση το κοινό δασμολόγιο και άλλες πράξεις τελωνειακής νομοθεσίας που εφαρμόζεται τόσο στα γεωργικά όσο και στα βιομηχανικά προϊόντα,
 - οι πράξεις που εφαρμόζονται στα εμπορεύματα τα οποία προκύπτουν από τη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων και υπάγονται σε ειδικά καθεστώτα συναλλαγών·
- β) «συμμετέχοντα κράτη μέλη»: τα κράτη μέλη που υιοθέτησαν το ενιαίο νόμισμα σύμφωνα με τη συνθήκη·
- γ) «μη συμμετέχοντα κράτη μέλη»: τα κράτη μέλη που δεν υιοθέτησαν το ενιαίο νόμισμα·
- δ) «εθνικά νομίσματα»: τα εθνικά νομίσματα των μη συμμετεχόντων κρατών μελών και των τρίτων χωρών·
- ε) «συναλλαγματική ισοτιμία»: η συναλλαγματική ισοτιμία της νομισματικής αγοράς μεταξύ του ευρώ και του εθνικού νομίσματος·
- στ) «αισθητή ανατίμηση»: η κατάσταση κατά την οποία η μέση ετήσια συναλλαγματική ισοτιμία είναι μικρότερη από το κατώφλι που καθορίζεται από τη χαμηλότερη τιμή των ετήσιων μέσων όρων της ισοτιμίας μετατροπής που εφαρμόζεται κατά τη διάρκεια των τριών προηγούμενων ετών και της συναλλαγματικής ισοτιμίας της 1ης Ιανουαρίου 1999·
- ζ) «ποσοστό κατά το οποίο μία ανατίμηση θεωρείται αισθητή»: το ποσοστό ανατίμησης του ετήσιου μέσου όρου σε σχέση με το κατώφλι που αναφέρεται στο στοιχείο στ).

Άρθρο 2

1. Οι τιμές και τα ποσά που καθορίζονται στις σχετικές με την κοινή γεωργική πολιτική πράξεις εκφράζονται σε ευρώ.
2. Χορηγούνται ή εισπράττονται σε ευρώ στα συμμετέχοντα κράτη μέλη. Στα άλλα κράτη μέλη μετατρέπονται στο εθνικό τους νόμισμα μέσω της συναλλαγματικής ισοτιμίας και, με την επιφύλαξη του άρθρου 8, χορηγούνται ή εισπράττονται σε εθνικό νόμισμα.
3. Ωστόσο, όσον αφορά τα ποσά σχετικά με τις εισαγωγές και τους φόρους κατά την εξαγωγή, που καθορίζονται σε ευρώ από μια πράξη σχετική με την κοινή γεωργική πολιτική και εφαρμόζονται από τα κράτη μέλη στα εθνικά νομίσματα, η ισοτιμία μετατροπής είναι ίση με την ισοτιμία που εφαρμόζεται δυνάμει του άρθρου 18 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ L 302 της 19. 10. 1992, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 82/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 17 της 21. 1. 1997, σ. 1).

Άρθρο 3

1. Η γενεσιουργός αιτία της συναλλαγματικής ισοτιμίας είναι:

- η εκτέλεση των τελωνειακών διατυπώσεων εισαγωγής ή εξαγωγής, όσον αφορά τα ποσά που εισπράττονται ή χορηγούνται στις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες,
- το γεγονός με το οποίο επιτυγχάνεται ο οικονομικός στόχος της πράξης, σε όλες τις άλλες περιπτώσεις.

2. Στην περίπτωση που η γενεσιουργός αιτία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρέπει να διευκρινιστεί, ή δεν είναι δυνατόν να ληφθεί υπόψη για ειδικούς λόγους που αφορούν την οργάνωση αγοράς ή το εν λόγω ποσό, καθορίζεται μια ειδική γενεσιουργός αιτία σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 9, με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) δυνατότητα ουσιαστικής εφαρμογής, το συντομότερο δυνατό, των προσαρμογών των συναλλαγματικών ισοτιμιών·
- β) ομοιότητα των γενεσιουργών αιτιών που αφορούν ανάλογες πράξεις που πραγματοποιούνται σε διαφορετικές οργανώσεις αγοράς·
- γ) συνοχή μεταξύ των γενεσιουργών αιτιών για τις διάφορες τιμές και ποσά που αφορούν την ίδια οργάνωση αγοράς·
- δ) πρακτική δυνατότητα και αποτελεσματικότητα των ελέγχων εφαρμογής των κατάλληλων συναλλαγματικών ισοτιμιών.

Άρθρο 4

1. Όσον αφορά τις τιμές και τα ποσά, εκτός αυτών που αναφέρονται στο άρθρο 5, το κράτος μέλος μπορεί να χορηγήσει στους γεωργούς αντισταθμιστική ενίσχυση σε περίπτωση αισθητής ανατίμησης. Οι πληρωμές καταβάλλονται σε τρεις διαδοχικές δόσεις δώδεκα μηνών που αρχίζουν τον μήνα Μάρτιο που έπεται του μήνα της αισθητής ανατίμησης.

Οι αντισταθμιστικές πληρωμές δεν δύναται να χορηγούνται υπό μορφή ενίσχυσης συνδεδεμένης με παραγωγή, άλλη από εκείνη μιας καθορισμένης προγενέστερης περιόδου. Δεν μπορούν να προσανατολισθούν προς μια συγκεκριμένη παραγωγή ή να εξαρτηθούν από την ύπαρξη παραγωγής μεταγενέστερης της ορισθείσας περιόδου.

2. Το μέγιστο ποσό της πρώτης δόσης της αντισταθμιστικής ενίσχυσης καθορίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 9, για ολόκληρο το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, με τον πολλαπλασιασμό του ποσοστού κατά το οποίο η εν λόγω ανατίμηση θεωρείται αισθητή επί την κατ' αποκοπή απώλεια εισοδήματος η οποία καθορίζεται σύμφωνα με τα σημεία 1 έως 3 του παραρτήματος.

3. Το μέγιστο ποσό της πρώτης δόσης μειώνεται ή ακυρώνεται, ενδεχομένως λαμβανομένης υπόψη της κατάστασης της αγοράς που διαπιστώθηκε κατά τη διάρκεια του έτους για το οποίο διαπιστώθηκε η αισθητή ανατίμηση.

4. Δεν χορηγείται καμία ενίσχυση όταν το μέρος του ποσού που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 δεν υπερβαίνει το 2,6 % της αισθητής ανατίμησης.

5. Τα ποσά της δεύτερης και τρίτης δόσης της ενίσχυσης μειώνονται καθένα σε σχέση με το επίπεδο της προηγούμενης δόσης, τουλάχιστον κατά το ένα τρίτο του ποσού που καταβλήθηκε με την πρώτη δόση.

Τα ποσά της δεύτερης και της τρίτης δόσης μειώνονται ή ακυρώνονται σε συνάρτηση με την επίπτωση στο εισόδημα της εξέλιξης των συναλλαγματικών ισοτιμιών που διαπιστώθηκε μέχρι την έναρξη του μήνα που προηγείται του πρώτου μήνα της σχετικής δόσης, και λαμβανομένης υπόψη της κατάστασης της αγοράς που διαπιστώθηκε κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου.

6. Η κατάσταση της αγοράς λαμβάνεται υπόψη σύμφωνα με την παράγραφο 3 και την παράγραφο 5 δεύτερο εδάφιο, με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:

Το ποσό μιας ή περισσότερων δόσεων σε έναν ή περισσότερους τομείς μπορεί να μειωθεί αν διαπιστωθεί:

- α) ότι, κατά τη διάρκεια του έτους για το οποίο διαπιστώθηκε αισθητή ανατίμηση, ή μεταξύ της έναρξης της προηγούμενης δόσης και της έναρξης του μήνα που προηγείται του πρώτου μήνα της σχετικής δόσης, η μέση τιμή της αγοράς για το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος είναι ίση ή υψηλότερη από τον μέσο όρο των τιμών της αγοράς των κρατών μελών τα νομίσματα των οποίων δεν έχουν υποστεί αισθητή ανατίμηση κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου. Η σύγκριση των τιμών της αγοράς γίνεται με βάση ένα δείκτη 100 της τιμής της αγοράς σε εθνικό νόμισμα ή σε ευρώ·

ή

- β) ότι η σχέση μεταξύ της ημερομηνίας της αισθητής ανατίμησης και των ημερομηνιών των γενεσιουργών αιτιών του σχετικού τομέα δεν επιτρέπει να συναχθεί ότι η εν λόγω ανατίμηση είχε επίπτωση στο σύνολο της σχετικής περιόδου.

Στις περιπτώσεις εφαρμογής του στοιχείου β), η κατά το ένα τρίτο τουλάχιστον μείωση, που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 5, υπολογίζεται βάσει του ποσού της πρώτης δόσης που θα είχε χορηγηθεί αν δεν είχε εφαρμοσθεί το στοιχείο β).

Τα κριτήρια αυτά μπορούν να τροποποιηθούν βάσει της κτηθείσας πείρας, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 9.

Άρθρο 5

1. Σε περίπτωση που η συναλλαγματική ισοτιμία που εφαρμόζεται την ημέρα της γενεσιουργού αιτίας, για:

- μια κατ' αποκοπή ενίσχυση που καθορίζεται ανά εκτάριο ή ανά μονάδα ζώντος ζώου,
- ή
- μια αντισταθμιστική πριμοδότηση ανά προβατίνα ή αίγα,
- ή
- ένα ποσό διαρθρωτικού ή περιβαλλοντικού χαρακτήρα, είναι μικρότερη από αυτή που εφαρμόστηκε προηγουμένως, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μπορεί να χορηγήσει αντισταθμιστική ενίσχυση στους γεωργούς, σε τρεις διαδοχικές δόσεις δώδεκα μηνών που αρχίζουν την ημέρα της γενεσιουργού αιτίας.

Η αντισταθμιστική ενίσχυση πρέπει να χορηγείται με τη μορφή συμπληρώματος των ενισχύσεων, πριμοδοτήσεων και ποσών που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

2. Το μέγιστο ποσό της πρώτης δόσης της αντισταθμιστικής ενίσχυσης καθορίζεται σύμφωνα με την διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 9, για το σύνολο του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παραρτήματος. Ωστόσο, το κράτος μέλος μπορεί να παραιτηθεί από τη χορήγηση αντισταθμιστικής ενίσχυσης, όταν το ποσό αυτό αντιστοιχεί σε μείωση λιγότερο από το 0,5 %.

3. Τα ποσά της δεύτερης και τρίτης δόσης, μειώνονται καθένα σε σχέση με το επίπεδο της προηγούμενης δόσης, τουλάχιστον κατά ένα τρίτο του ποσού που καταβλήθηκε με την πρώτη δόση.

4. Ανάλογα με την περίπτωση, τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 3 μειώνονται ή ακυρώνονται σε συνάρτηση με την επίπτωση στο εισόδημα της εξέλιξης των συναλλαγματικών ισοτιμιών που διαπιστώθηκαν την πρώτη ημέρα της δεύτερης και τρίτης δόσης.

5. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται στα ποσά για τα οποία εφαρμόστηκε ισοτιμία μικρότερη από τη νέα ισοτιμία, κατά τη διάρκεια των είκοσι τεσσάρων μηνών που προηγούνται της θέσης σε ισχύ αυτής της νέας ισοτιμίας.

Άρθρο 6

1. Η συνεισφορά της Κοινότητας στη χρηματοδότηση ανέρχεται:

- σε 50 % των ποσών που πληρώθηκαν πράγματι για την αντισταθμιστική ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 4,
- σε 50 % των ποσών που μπορούν να χορηγηθούν για την αντισταθμιστική ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 5. Εντούτοις, το κράτος μέλος μπορεί να μην συμμετάσχει στη χρηματοδότηση της ενίσχυσης.

2. Όσον αφορά τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής, η συνεισφορά αυτή θεωρείται μέρος των παρεμβάσεων με στόχο τη ρύθμιση των γεωργικών αγορών.

Άρθρο 7

1. Σε περίπτωση που νομισματικές πρακτικές εξαιρετικού χαρακτήρα, σχετικές με το εθνικό νόμισμα, ενδέχεται να θέσουν σε κίνδυνο την εφαρμογή των πράξεων των σχετικών με την κοινή γεωργική πολιτική, η Επιτροπή αποφασίζει να λάβει κατάλληλα μέτρα διασφάλισης, τα οποία μπορούν, ενδεχομένως, να παρεκκλίνουν από τις ισχύουσες πράξεις που αφορούν την κοινή γεωργική πολιτική.

Τα μέτρα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο ανακοινώνονται αμέσως στο Συμβούλιο και στα κράτη μέλη.

Κάθε κράτος μέλος μπορεί να παραπέμψει στο Συμβούλιο την απόφαση της Επιτροπής εντός τριών εργάσιμων ημερών που ακολουθούν την ημέρα κατά την οποία του ανακοινώθηκαν τα μέτρα διασφάλισης.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, μπορεί να λάβει διαφορετική απόφαση εντός ενός μηνός από την ανακοίνωση των εν λόγω μέτρων.

2. Σε περίπτωση που νομισματικές πρακτικές εξαιρετικού χαρακτήρα, σχετικές με το εθνικό νόμισμα, ενδέχεται να θέσουν σε κίνδυνο την εφαρμογή των πράξεων των σχετικών με την κοινή γεωργική πολιτική, η Επιτροπή δύναται,

στο πλαίσιο των εξουσιών που διαθέτει δυνάμει των πράξεων αυτών για κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, να λάβει μέτρα παρέκκλισης από τον παρόντα κανονισμό, ιδίως στις περιπτώσεις που μια χώρα:

- προσφεύγει σε ασυνήθεις συναλλαγματικές πρακτικές, όπως την εφαρμογή πολλαπλών συναλλαγματικών ισοτιμιών, ή εφαρμόζει συμφωνίες αντιπραγματισμού,
- έχει νόμισμα το οποίο δεν έχει εισαχθεί στις επίσημες αγορές συναλλάγματος ή των οποίων η εξέλιξη ενδέχεται να προκαλέσει στρεβλώσεις στις συναλλαγές.

Άρθρο 8

1. Σε περίπτωση που ένα μη συμμετέχων κράτος μέλος αποφασίζει να πληρώσει τις δαπάνες που απορρέουν από πράξεις σχετικές με την κοινή γεωργική πολιτική σε ευρώ και όχι σε εθνικό νόμισμα, το κράτος μέλος λαμβάνει τέτοιου είδους μέτρα ώστε η χρησιμοποίησή του ευρώ να μην παρέχει συστηματικά πλεονεκτήματα σε σύγκριση με τη χρησιμοποίηση του εθνικού νομίσματος.

2. Το κράτος μέλος ανακοινώνει τα σχεδιάζόμενα μέτρα στην Επιτροπή πριν από τη θέση τους σε ισχύ. Μπορεί να τα θέσει σε εφαρμογή μόνον εφόσον λάβει την έγκριση της Επιτροπής.

Άρθρο 9

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται:

α) στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾,

ή

β) στο αντίστοιχο άρθρο των λοιπών κανονισμών που αφορούν την κοινή οργάνωση γεωργικών αγορών ή προϊόντων της αλυσίδας,

ή

γ) στα αντίστοιχα άρθρα άλλων κοινοτικών διατάξεων με τις οποίες θεσπίζεται ανάλογη διαδικασία.

Άρθρο 10

1. Σε περίπτωση που η εφαρμογή μεταβατικών μέτρων κρίνεται αναγκαία για τη διευκόλυνση της αρχικής εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, τα μέτρα αυτά θεσπίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 9 και εξακολουθούν να εφαρμόζονται κατά την περίοδο που είναι απολύτως απαραίτητη για τη διευκόλυνση της εφαρμογής του νέου καθεστώτος.

2. Καταργούνται οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92, (ΕΚ) αριθ. 1527/95, (ΕΚ) αριθ. 2990/95 και (ΕΚ) αριθ. 724/97.

3. Όταν μια πράξη σχετική με την κοινή γεωργική πολιτική παραπέμπει στη γεωργική ισοτιμία μετατροπής, η ισοτιμία που λαμβάνεται υπόψη από την 1η Ιανουαρίου 1999 είναι η ισοτιμία μετατροπής που καθορίστηκε αμετάκλητα

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 της Επιτροπής (ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37).

από το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 109 Α παράγραφος 4 της συνθήκης, για τις εθνικές νομισματικές μονάδες, και η ισοτιμία που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 και, ενδεχομένως, στην παράγραφο 3 του παρόντος κανονισμού για τα εθνικά νομίσματα.

Όταν μια πράξη σχετική με την κοινή γεωργική πολιτική παραπέμπει στην αντιπροσωπευτική ισοτιμία της αγοράς του Ecu, η ισοτιμία που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από την 1η Ιανουαρίου 1999 είναι η συναλλαγματική ισοτιμία του ευρώ.

Οι αναφορές που γίνονται στις αντισταθμιστικές ενισχύσεις που προβλέπονται στους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 και (ΕΚ) αριθ. 724/97 θεωρείται ότι γίνονται στα άρθρα 4, 5 και 6 του παρόντος κανονισμού.

Οι αναφορές που γίνονται στις γενεσιουργές αιτίες που προβλέπονται στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 θεωρείται ότι γίνονται στο άρθρο 3 του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 11

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 1999.

Τα άρθρα 4, 5 και 6 εφαρμόζονται μόνο στις ανατιμήσεις που σημειώνονται πριν από την 1η Ιανουαρίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 15 Δεκεμβρίου 1998.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

W. MOLTERER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. Η κατ' αποκοπή απώλεια εισοδήματος που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού ισούται με:

α) το άθροισμα του 1 %:

- της τελικής αξίας γεργικής παραγωγής των σιτηρών, συμπεριλαμβανομένου του ρυζιού, ζαχαρότευτλων, γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων και του βοείου κρέατος,
- της αξίας των ποσοτήτων των προϊόντων που παραδίδονται στο πλαίσιο σύμβασης που επιβάλλει, βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας, ελάχιστη τιμή στον παραγωγό, στους τομείς που δεν αναφέρονται στην πρώτη περίπτωση,
- των ενισχύσεων ή πριμοδοτήσεων που εισπράττονται από τους γεωργούς, με εξαίρεση αυτές που αναφέρονται στο άρθρο 5 του κανονισμού.

β) μειωμένο κατά:

- το 0,5 % της αξίας των ενδιάμεσων καταναλώσεων υπό μορφή ζωοτροφών.
- την επίπτωση στους φόρους της μείωσης της ακαθάριστης προστιθέμενης αξίας σε τιμές αγοράς, η οποία προκύπτει από τις πράξεις που αφορούν το στοιχείο α) και την προηγούμενη περίπτωση,
- μια μείωση που αντιστοιχεί στο 1 % των προβλέψεων δαπανών του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προασανατολισμού και Εγγυήσεων (ΠΓΤΠΕ) για:
 - το σύνολο των κατ' αποκοπήν ενισχύσεων ανά εκτάριο,
 - το ήμισυ των ενισχύσεων διαρθρωτικού ή περιβαλλοντικού χαρακτήρα,
- το 130 % των πριμοδοτήσεων για το πρόβειο και αίγιο κρέας.

2. Δεν λαμβάνονται υπόψη τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) δεύτερη και τρίτη περίπτωση, όταν, για το τομέα των σχετικών προϊόντων, το άθροισμά τους είναι κατώτερο από το 0,01 % της τελικής παραγωγής της γεωργίας του σχετικού κράτους μέλους.

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, οι τομείς προϊόντων αντιστοιχούν στα στατιστικά σύνολα που προσδιορίζονται στο πλαίσιο των οικονομικών λογαριασμών της γεωργίας, τα οποία καταρτίζονται από την Eurostat, ή στις ομάδες τους, όπως απεικονίζονται κατωτέρω:

1. Σιτηρά και ρύζι
2. Ζαχαρότευτλα
3. Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα
4. Βόειο κρέας
5. Ελαιούχοι σπόροι και ελαιόλαδο
6. Φρέσκα οπωροκηπευτικά
7. Γεώμηλα
8. Οίνος και μούστος
9. Άνθη και φυτά φυτωρίου
10. Χοίρειο κρέας
11. Πρόβειο και αίγιο κρέας
12. Αυγά και πουλερικά
13. Άλλα

3. Η κατ' αποκοπήν απώλεια εισοδήματος καθορίζεται σε συνάρτηση με τα δεδομένα που αφορούν:

- α) τους οικονομικούς λογαριασμούς της γεωργίας, οι οποίοι είναι διαθέσιμοι στην Eurostat για το τελευταίο ημερολογιακό έτος που λήγει πριν από την ημερομηνία της αισητής ανατίμησης, όσον αφορά το σημείο 1 στοιχείο α) πρώτη περίπτωση και το στοιχείο β) πρώτη και δεύτερη περίπτωση.

6) την εκτέλεση του προϋπολογισμού ή, ελλείψει αυτού, τους προϋπολογισμούς ή τα σχέδια ή προσχέδια προϋπολογισμών σχετικά με:

- τα εισοδήματα του έτους που αναφέρεται στο στοιχείο α) της παρούσας παραγράφου, όσον αφορά το σημείο 1 στοιχείο α) δεύτερη και τρίτη περίπτωση,
- το δημοσιονομικό έτος που αρχίζει κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας των σιτηρών, κατά την οποία σημειώνεται η αισθητή ανατίμηση, όσον αφορά το σημείο 1 στοιχείο β) τρίτη περίπτωση.

Για την εφαρμογή του σημείου 2, τα στοιχεία που αναφέρονται στο στοιχείο α) της παρούσας παραγράφου εξετάζονται, στις οριακές περιπτώσεις, λαμβανομένων υπόψη των δεδομένων της ίδιας φύσης που διαπιστώθηκαν κατά την διάρκεια των δύο προηγούμενων ετών.

4. Η ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 του κανονισμού υπολογίζεται σε συνάρτηση με τα δεδομένα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχείο β) πρώτη περίπτωση του παρόντος παραρτήματος.
-